

בעזה"ש"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

ראש השנה

גליון ת"ז

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718.298.3717 ולהקיש 1

בארץ ישראל (מספר טעל.חדש) 079.704.0017 ולהקיש 1

בענגלאנד (מספר טעל.חדש) 03.33015.0717 ולהקיש 1

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל

נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com

ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נוסיפו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל

ולהשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

ראש השנה

מחילת עוונות

גם הקב"ה מבקש מאתנו כפרה * הקב"ה יכול למחול על כבודו * הקב"ה מוחל מעט מעט שרוצה בתפילותינו

תפילות היום

להתפלל בכוונה התפילה הסדורה ' מעלים כל התפילות ע"י תפילה בכוונה * כל חיותינו תלויים בתפילות * תפילה בבכי * להתפלל בשפלות וענוה * הנשמות מצטרפים לתפילותינו

תקיעת שופר

המאה קולות הוא המכריע * המתוודה בין התקיעות הקב"ה סולח לו * אפשר לתקן הכל ע"י התקיעות * מסוגל לתקן הנדחים * מעלה ומתקן כל התפילות * לערבב את השטן

שידכו זכיותינו

אבות העולם ומרע"ה מעלים הזכיות * הצדיקים גונבים שטרי החובות * הקב"ה משתיק את המקטריגים * אוכלים מיני מתיקה לבטל הקטרוגים * ישפטו צדיקים עם שוגגים * בר"ה מסוגל לבקש על הפרנסה * הנהגת כל השנה כמו ר"ה * הייתי נמצא בצאנז

תשליך

הקב"ה מטמין העבירות עד שיהיו זכיות * המשכיל שחזר בתשובה

מחילת עוונות

ראש השנה ביום 'ראש חודש'
דהיינו ביום א' תשרי, כי אלמלא
כן, לא היה לנו פתחון פה לבקש
מאתו שיסלח לנו על כל עונותינו,
אבל עכשיו שראש השנה נקבע

גם הקב"ה מבקש מאתנו כפרה

הרה"ק מרוזין זי"ע אמר פעם
אחת (מובא בנר ישראל) חסד
גדול עשה לנו הקב"ה במה שקבע

הקב"ה יכול למחול על כבודו

בספר שרשרת זהב (עמוד יא) מסופר על הנגיד החסיד ר' משה באראן ז"ל מעיר קאנסטנטיין - ישן פלך זיטאמיר, שהיה פעם אחת בבריסק בראש השנה, והלך להתפלל בבית הכנסת של הגאון רבי יוסף בער זצ"ל אב"ד בריסק, ואחר התפלה פנה אליו אב"ד בריסק, ואמר לו בזה הלשון: 'פוילישער חסיד' (חסיד פולני) בבקשה תגיד לנו איזה מאמר או סיפור מהבעש"ט זי"ע.

אמר לו ר' משה הנ"ל, שמעתי בעירי בשם הבעש"ט הק' טעם על המנהג שביליל ראש השנה וביליל יום הכיפורים לאחר תפלת ערבית אומרים הקהל עם הש"ץ פסוק בפסוק 'לדוד מזמור' (תהלים עד), ואומרים אותו בנוסח מיוחד ובהתלהבות גדולה, מה שאין כן כל השנה!?

ואמר הבעש"ט ז"ל, דאיתא בגמרא (קדושין לא, א) נשיא שמחל על כבודו מחול, אב שמחל על כבודו מחול, רב שמחל על כבודו מחול, רב

ביום ראש חודש, הרי שיש לנו פתחון פה לבקש ממנו סליחה ומחילה, שהרי בראש חודש גם הקב"ה כביכול מבקש מאתנו סליחה, כדאיתא בגמרא (חולין ס, ב) שאמר הקב"ה על ראש חודש, הביאו עלי כפרה על שמיעטתי את הירח. ובכן עתה אנו יכולים להתעורר לעומתו ולומר: רבונו של עולם, אנו סולחים לך, אבל גם אתה בטובך הגדול תסלח לנו!

ובזה פירש מה שאומרים בתפילתנו בימים

הנוראים, 'אם עונות תשמור י-ה השם מי יעמוד כי עמך הסליחה' (תהלים קל, ג-ד), דהיינו שבני ישראל אומרים לפני הקב"ה, אם תשמור העונות ולא תסלח לנו ח"ו, א"כ 'ה' מי יעמוד?! 'ווי אזוי וועל מיר קענען מאכן מיט דיר דעם געשעפט' (איך נוכל לעשות העסק הזה אהך), הלא גם 'עמך הסליחה', שגם הקב"ה כביכול מבקש ביום הזה סליחה וכפרה, וכמו שאנו מוחלים לו ית"ש, כך ראוי שגם הקב"ה יסלח לנו על מה שחטאנו והרשענו לפניו.

הכבוד ויכול למחול על כבודו, 'ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה'.

וסיים הרב מבריסק ואמר: ראויין הדברים למי שאומרם, זה היה יכול להגיד רק הבעש"ט ז"ל!

הקב"ה מחול מעט מעט שדוּחָה
בתפילתינו

בבת עין (דרוש לערב ר"ה) מבאר דברי חז"ל (וקרא רבה ל, ז) שבערב ראש השנה הקב"ה מוותר לישראל שלישי עיונות, ובעשרת ימי תשובה מוותר עוד שלישי עבירות, ובהושענא רבא מוותר עוד שלישי עבירות. והמפרשים הקשו מה תועלת יש אם מוותר רק שלישי בערב ראש השנה?! הלא בעשרת ימי תשובה עדיין נקרא חוטא, שהרי נמחל לו רק שלישי?!

וביאר בדרך משל לאדם שחייב לחבירו ג' מאות זהובים, ואין לו לשלם אפילו פרוטה אחת, ובא לבקש מחבירו שימחול לו, אבל מסוה הבושה על פניו, אם

שמחל על כבודו מחול, מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול. וכן היא הלכה, מפני שנשיא ואב רב, בני אדם ממנים אותם על הצבור, וכבודם הם של עצמם ויכולים למחול על כבודם, מה שאין כן מלך שאנחנו מברכין עליו ברכה 'שחלק מכבודו לכבוד בשר ודם' כדנקמינן בגמרא (ברכות נח, א), ואם כן הכבוד של מלך אינו שלו, אלא של הקב"ה שהוא נתן לו, ולפיכך אפילו אם המלך מחל על כבודו אין כבודו מחול.

נמצא לפי זה, אם כל השנה אנו עוברים בעבירות בין אדם למקום, ואנו עוברים על רצון כבוד מלך עליון, ואיך אנו מבקשים אותו סלח לנו מחל לנו?! הלא מלך שמחל על כבודו הדין מפורש שאין כבודו מחול?!

לכן אנו אומרים 'לדוד מזמור' תיכף בליל ראש השנה, להראות לו שהוא יכול למחול על כבודו, כי הוא שליט על כבודו ועל כל העולם כולו, ואנו צועקים לפניו במזמור זה 'מי זה מלך הכבוד' כלומר מי השליט על

על החוב הנשאר, מחמת שרואה שהמלוה הוא איש רחמן, וגם מחמת שעכשיו הוא כבר חייב לו פחות מעט, ואחר כך כשמבקש מאתו מחילה מוחל לו עוד שלישי, בכדי שיבקש עוד על השאר, כי רוצה הוא בבקשתו ותפלתו, עד שמוחל לו הכל. הנמשל הוא, שכמו כן השי"ת מוחל לנו מעט מעט, מפני שרוצה בתפלתינו שהם יתקבלו לרצון.

אין לו כלום בידו לשלם, הרי באיזה פנים יבקש מחילה על כל החוב?! אבל כשהמלוה רואה אותו, שרוצה לקרב אליו ולבקש מאתו מחילה, כי הוא יודע שאין לו מה לשלם, ובושה גדולה הוא לו להתקרב אליו, לכן נכמרו רחמיו על הלוה, ומוחל לו תיכף מעצמו שלישי, כדי שיראה הלוה שהמלוה הוא רחמן, וכך יוכל לגשת אליו לבקש ממנו מחילה

תפילות היום

להתפלל בכוונה התפילה הסדורה

החדשות הנאמרים רק בראש השנה במחזור, אבל התפלה הסדורה בפסוקי דזמרה וקרבנות וקריאת שמע ותפלה, הם אומרים במרוצה כמו בכל השנה, ואינם יודעים כי זה העיקר וזה התוספות, ולא יתקבל התוספות בלתי העיקר, ואתה ידעת זה מעיקרא מעצמך, ממנהג הקדוש מו"ה מנחם מענדל זלה"ה מפרעמישלאן, שעשה העיקר עיקר.

ביושר דברי אמת (אות נו) כתב בענין תפילות ראש השנה: ועוד צריך אני לעוררך ולהזכירך ולהזהירך, אף שכבר ידוע הוא לך, אבל להזכיר אני צריך, בענין התפלות של ראש השנה ויום הכיפורים, שהעולם אומרים אותם באמת בהתעוררות גדול, אך עיקר ההתעוררות הגדולה הוא רק בפיוטים ותפלות

מעלים כל התפילות ע"י תפילה
בכוונה

תפילה בבכי

בנוסף על תפילה בכוונה, גם ראוי שתהא התפילה מתוך בכי ובדמעות שלישי, כי שערי דמעות לא ננעלו, ותפילה בדמעות בוקעת רקיעי שמים, ועולה מיד לרצון לפני כסא הכבוד, כמו שמסופר על הרה"ק הצמח צדק מליובאוויטש זי"ע, בשנה אחת בראש השנה שכב על מיטת חוליו, והתפלל בחדרו הקדוש עם מגין מצומצם בלבד, והרה"ק היה אחד מהעשרה, אחרי התקיעות כאשר התכוונו להתחיל בתפילת מוסף, הביטו המתפללים זה על זה, וחיפשו אחר ש"ץ שיוכל לגשת לפני התיבה על תפילת מוסף, עד שאחד המתפללים הצביע על השוחט שהיה שמו ר' שמעון, ורמז כי הוא ראוי לעבור לפני התיבה, שהרי אחר התקיעות אסור לדבר, אבל ר' שמעון רמז בתנועת ידיו שאינו יודע להתפלל עם הנוסח המקובל, אבל הצמח צדק רמז לו לגשת אל התיבה, וכמובן שלא היה יכול לסרב, שהרי אין מסרבין לגדול, ובלית ברירה ניגש אל

עוד כתב שם: בפרט ביום נורא כזה, צריך לשום נפשו בכפו לכוונת התיבות ואותיות כידוע, ובה מעלים התפלות הפסולות של כל השנה כידוע מכל הספרים.

הרי לנו עד כמה צריך להתאמץ בכל הכח להתפלל בראש השנה בכוונה גדולה, כי התפילות של ראש השנה מתוך כוונה טובה יש בכוחם להעלותם כל התפילות מכל משך השנה שלא היו כדבעי.

כל חיותינו תלויים בתפילות

בגנזי יוסף (סטאנוב, פ' כי תבא) מביא בשם הרה"ק המגיד ממעזריטש זי"ע על הפסוק (בראשית ו, יח) 'ובאת אל התיבה אתה ובניך ואשתך', היינו שיהיה כוונת האדם שכל חיות שלו, ושל אשתו ובניו, הם תלויים ועומדים בדיבור 'התיבה' של התפלה, ובפרט בימים נוראים שכל חיותינו תלויים בתפלות הגונות.

רשעי ארץ, צעק 'און איך אויך, און איך אויך!' (וגם אני, וגם אני), ומרוב התלהבות התעלפו כמה אנשים שעמדו סביבו, עד שהוצרכו לשפוך עליהם מים בשביל להקיצם מעלפונם.

התיבה, אבל מיד בגשתו פרץ בבכי מר, ומאז ועד סוף התפילה לא פסק מלבכות. לאחר התפילה אמר לו הרה"ק: מדוע אמרת שאינך יכול לגשת אל התיבה, הלא התפללת די טוב!

הנשמות מצטרפים לתפילותינו

איתא בדרשות החתם סופר (ח"ב עמוד שג) וז"ל: קבלנו שבראש השנה ויום הכיפורים הנשמות הקדושות שכבר מתו, ונשמות האבות מצטרפים עמנו בבית הכנסת בתפלתינו.

ומפרש בזה מאמר הז"ל (ראש השנה לב, ב) שאמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה, מפני מה אין ישראל אומרים שירה בראש השנה ויום הכיפורים, אמר הקב"ה 'ספרי חיים וספרי מתים' פתוחים לפני ויאמרו שירה, פי' כי המתים אף על פי שמתפללים עמנו ותפלתם עושה רושם, מכל מקום שירה אינם יכולים לומר עד תחיית המתים, דאז כתיב (ישעיה כו יט) 'הקיצו ורננו שוכני עפר', אבל

להתפלל בשפלות וענוה

וגם יתפלל ויתודה מתוך שברון רוח, כמו שסיפר הרה"ק מהר"י מדזיקוב זי"ע, עובדא דהוי אצל הרה"ק הצמח צדיק מוויזניץ זי"ע, בעת שאמר בערב ראש השנה באמירת הסליחות 'אם העוו פני מלכם בעזות פנים ומצח', הוציא אחד המתפללים צעקה מפיו, 'רבי, דאם בין איך טאקע!' (רבי, אני הוא זה, אני הוא זה).

וגם מסופר על הרה"ק מקאברין זי"ע, איך שבגודל שפלות רוחו ושברון לבבו, עורר את הציבור לראות שפלות עצמם ומך ערכם עד כמה התרחקו מדרכי ה', שפעם אחת בעת התפללו לפני התיבה בראש השנה, וכאשר הגיע לתיבות 'להפנות אליך כל

בעולם הזה 'לא המתים יהללו
 י-ה ולא יורדי דומה', על כן
 מפני המתים המצורפים
 בתפלתנו.

תקיעת שופר

בעצמו ומחיל ואומר סלחתי.
 דהיינו שיתודה בין התקיעות,
 ויפרט חטאיו בבכי, ואז הקב"ה
 בעצמו יאמר לו סלחתי!

אפשר לתקן הכל ע"י התקיעות

הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע
 ביאר מאמר המדרש
 (ויקרא רבה כט, ד) אמר ר' יאשיה
 כתיב (תהלים פט, מז) 'אשרי העם
 יודעי תרועה', וכי אין אומות
 העולם יודעין להריע, כמה קרנות
 יש להם וכו'?! אלא שאין מכירים
 לפתות את בוראן בתרועה, והוא
 עומד מכסא דין לכסא רחמים
 וכו'. וצריך ביאור כוונת המדרש.

והסביר על פי המבואר בדברי
 הרש"ש בספרו נהר
 שלום, דאיתא בגמרא (יומא פו, א)
 שיש ד' חילוקי כפרה, ומהם כמה

המאה קולות הוא המכריע

הרה"ק מקארלין זי"ע בבית אהרן
 (לקושים) מבאר רמז נאה
 במה שאומרים 'להוגה דיעות
 בדין', דהעולם אומרים מי שיש
 לו המאה יש לו הדעה, כמו כן
 'המאה' קולות של שופר, בכח זה
 אנו נעשים בעל הדעה, ואנו
 יכולים להיות הוגה דעות בדין,
 ולפעול אצל הקב"ה כל טוב.

המתודה בין התקיעות הקב"ה סולח
 לו

הרה"ק מקאמאנא זי"ע כתב
 בזוהר חי, וז"ל: לפרשא
 חובוי בשתיקה ובבכיה בין
 התקיעות של תשר"ת תש"ת
 תר"ת, ואין כח ביד שום בית דין
 לסלוח, אלא קודשא ב"ה יאמר
 סלחתי בפומא קדישא, לכך
 בהכרח שמתודה דן ליה הקב"ה

ביום זה. ולכאורה קשה על זה, דלפי זה היה די בשבעה ימי תשובה נגד שבעה ימי השבוע, ולמה צריך עשרת ימי תשובה?! וביאר שהרי בראש השנה העיקר הוא להמליך את הבוי"ת, דאז אין לחשוב בחטאים, רק צריכים להיעשות עצמו כקטן שגולד ולהמליך את הקב"ה, ולאחר שהמלכנו הבורא ית"ש ניתן לנו שבעה ימי תשובה, להתחיל לפשפש בכל מעשינו מיום הולדנו ולתקנם, ואזי ביום הכפורים יכולים לבא כולו נקי.

מסוגל לתקן הנדחים

באהל שלמה (דף מה אות ג) מביא בשם היהודי הקדוש מפרשיסחא זי"ע, לבאר ענין השופר, כי כל המצות יש להם סגולה בכל הענינים שבעולם כידוע מספרים ליודעי חן, אך מצות השופר מסוגל להיות תיקון גם לנדחים חס ושלום בעומק הרע, וזה הוא הרמז בראשי תיבות של שופ"ר שהוא ש'ורש פ'ורה ר'אש ו'לענה, שגם לזה האיש

שקשה לאדם לתקן בחיים בחיותו. אבל על ידי תקיעת שופר בתשובה לפני התקיעות אפשר לתקן הכל בחיים.

ודבר זה מרומז במדרש הנ"ל, דאיתא שם אמר רבי תחליפא בכל מוספין כתיב 'והקרבתם', וכאן כתיב 'ועשיתם אשה', הא כיצד?! אמר להם הקב"ה לישראל, בני מעלה אני עליכם כאילו היום נעשיתם לפני, כאילו היום בראתי אתכם בריה חדשה! והרי כיון שנעשה בריה חדשה, נמצא שנתקן הכל בשלימות.

וזהו כוונת המדרש שהם מכירין לפתות את בוראן בתרועה, היינו שהקב"ה בורא אותם בריה חדשה, על ידי ששבים בתשובה לפני תקיעת שופר.

בענין זה שצריך האדם לעשות עצמו ככריה חדשה, נכון לציין מה שכתב בדברי יחזקאל (לעש"ת) דמבואר בסידור האר"י ז"ל שבכל יום מעשי"ת, יכולים לתקן בכל יום ויום מה שפגם כל ימיו

הנידח כל כך, יש תיקון על ידי
תקינת השופר.

לרצון, מראשית השנה עד אחרית
שנה.

מעלה ומתקן כל התפילות

לעדבב את השטן

בתפארת שלמה (לראש השנה)
מבאר ברכת 'לשמוע
קול שופר', על פי מאמרם ז"ל
(ראש השנה כו, ב) כל הקולות כשרים
בשופר, כי כח השופר הוא
להעלות כל התפלות הפסולים
מכל השנה, וגם כל התורה
ומצוות שנפלו בידי החיצונים אשר
עשקו זרים.

ולזה מברכים 'לשמוע קול שופר',
'לשמוע' לשון אסיפה,
כדכתיב (שמואל א טו, ד) 'וישמע
שאול את העם', כי כן סגולת
השופר להיות מאסף לכל התורה
ומצוות ומעשים טובים מכל
השנה, וגם כל התפלות מכל שנה
שנתעכבו לעלות.

וזהו פירוש הפסוק (דברים יא, יב)
'עיני ה' אלקיך בה מראשית
השנה עד אחרית שנה', היינו שכח
של תקיעת ראש השנה להשפיע
ולקרב כל התפלות שיעלו למעלה

איתא בתוס' (ראש השנה טו, א ד"ה
כדו) בשם הירושלמי, כד
שמע קל שיפורא זימנא חדא,
בהיל ולא בהיל, וכד שמע תניין,
אמר ודאי זהו שיפורא דיתקע
בשופר גדול וממא זימניה למתבלע
ומתערבב, ולית ליה פנאי למעבד
קמגוריא (כאשר השטן שומע קול השופר
בפעם ראשונה, נתבהלולא נתבהל, אבל כאשר
שומע קול השופר בפעם השניה, אומר שבודאי
זהו קול השופר הגדול של הגאולה, והגיע זמנו
להתבטל, ואז מתבטל ומתערבב מאוד, ואין לו
זמן לקטרג על בני ישראל).

הרה"ק רבי בונם מפרשיסחא זי"ע
ביאר מהו כוונת של
הירושלמי 'לערבב את השטן',
שאנו מבקשים להשפיע על השטן,
ולהראות לו דוגמא מעצמו, הנה
ראה שטן כי בשעה שאתה
מתבלבל ברעיונותיך, בגלל דבר
מועט כמו התקיעות, לשונך ניטלת
ממך, ואתה מאבד את עשתונותיך
מכל וכל ... מה יאמרו היהודים

שמתהלכים תמיד במחשבות
מבולבלות, מלאים צרות ודאגות
של פרנסה, ואיך אתה יכול לבוא
עוד אליהם בטענה ולהסמין
עליהם, שאינם נוהגים כראוי
וכנכון?!

שידכו זכויותינו

עליית נשמה ביום ראש השנה,
וכאשר התעורר מחזיונו, סיפר
שעלה לרקיע, וראה אולם גדול
שהוא מקום המשפט, אשר בו
ידונו את כל ישראל כבני מרון,
וראה את השטן וחיילותיו עסוקים
מאוד, הולכים במרוצה ומביאים
חבילות חבילות של עבירות
שונות, והחבילות מתרבות בכל
רגע, והביט כה וכה וירא שאין
מליץ בעד כלל ישראל, רק הוא
לברו, וכמעט שאין ביכולתו
לעמוד נגד המון מלאכים
המקטרגים אשר נשענו על הררי
חבילות העבירות שנתקבצו שם,
כאשר הביט לימינו ולשמאלו, ראה
לימינו פתח פתוח לגן עדן, מקום
משכן האבות הקדושים והצדיקים,
ובצד שמאל פתחו של גיהנם,
ובתוכה אש בוער כתנור סיד,
והחליט שאין העת לעמוד בחיבוק
ידים, ובתוך הזמן כאשר

אבות העולם ומרע"ה מעלים הזכויות

בדגל מחנה אפרים (ליקושים) כתב
בוה"ל: פעם אחת עמדתי
לפניו (הבעש"ט הק' זי"ע) במוצאי ראש
השנה, וסיפר האיך מתנהג שם
(בעולם העליון בראש השנה), וסיפר
שעומדים שם לפני המלך המשפט
אבות העולם, ומסופק אני אם
אמר כל השבעה רועים, האם
אברהם יצחק ויעקב, ומגישים
הזכויות של ישראל, וגם משה
רבינו ע"ה עומד שם והוא כמו
סרסור, פונה אנה ואנה ומכנים
הזכויות, ורואה בחכמה ובכל מיני
פעולות שלא יבואו המקטרגים
והעונות ח"ו.

הצדיקים גונבים שטרי החובות

בספר תולדות הקדושת לוי
מסופר, שבאחת השנים
היה להרה"ק מבארדיטשוב זי"ע

השטן, מפני שרצה לזכות בהקנין הלז, אז עמד הקב"ה בכבודו ובעצמו, והציע המחר הגדול ביותר, ואמר: לִי הארץ ומלואה, ואני קונה אותה! וזכה במקחו, ומאז נעשה הרה"ק

מבארדיטשוב עבדו של הקב"ה!

וסיים הרה"ק מבארדיטשוב ואמר: זהו כוונת הפייטן 'לצופה נסתרות', פירוש שמרי חובות שנסתרו ונעלמו 'ביום דין' על ידי הצדיקים, ועל ידי זה 'לקונה עבדיו בדין', שהקב"ה קונה את הצדיקים להיות לו לעבדים, כדי 'לרחם עמו ביום דין'.

וגם ביאר בזה דרשת הז"ל (ילקוט תהלים רמז תשי"ח) על הכתוב (תהלים לב, א) 'אשרי נשוי פשע כסוי חטאה', שביום הכפורים בא שטן לקטרג על ישראל, והוא פורט את עוונותיהם, ואומר רבון העולמים גנבים הם ישראל, והקב"ה פורט זכויותיהם וכו'. ולכאורה קשה מה שייד לשון גניבה כאן?!

ולפי עובדא הנ"ל יבואר שפיר, שהרי יש צדיקים שהם

המקטריגים פנו כדי להביא עוד חבילות של עבירות, לקח את כל החבילות שנתאספו בידו וזרק אותם לפתח הגיהנם, וישרפם בלהט האש הבוהר.

וכאשר חזר השטן עם מחנהו, וירא כי יגעו לדיק, ולשוא היה עמלו, שכל סחורתו אשר שמר כל השנה כאישון עינו נגנב ממנו, ויזעק זעקה, ונתן תיכף עינו על הרה"ק מבארדיטשוב שרק הוא היה יכול להיות הגנב הזרין, ויתפשהו בבגדו והוליכו לבית דין של מעלה לדונו, השטן תבע גנב 'כי ימצא', והבית דין של מעלה ישבו לדין ופסקו כדינו של תורה 'שלם ישלם ואם אין לו ונמכר בגניבתו', והחליטו למכרו לעבד!

מיד נתעורר רעש גדול בעולם העליון, האבות הקדושים והצדיקים עזבו את מקומם בגן עדן, ובאו לקנותו ולפדותו, והשטן שזה רבות בשנים נתן עינו על הרה"ק מבארדיטשוב, הרבה מוהר ומתן והפקיע את השער, וכמה שרצו האבות ליתן, הוסיף יותר

השנה שיוציא לאור דיננו, על פי הידוע בשם הרה"ק המגיד ממטריסק זי"ע, משל לכת מלך שהיתה צריכה לילד, ועשו לה שונאי המלך כישוף שלא תלד, וכאשר ישבה על המשבר ותקש בלדתה, הבינו שבוודאי עשו לה כישוף, יעצו שרי המלך לירות בכלי תותח (קאנאן) לאות שמחה גדולה כחק המלכות בעת שגולד ילד בבית המלכות, וכאשר שמעו השונאים קול התרועה סברו שכבר ילדה בת המלך וראו שלא הועיל פעולתם, והתירו הכישוף וילדה מיד, עכ"ד. וכמו כן אנו עושים בראש השנה, שאנו אוכלים כל מיני מתיקה וששין ושמחין, וכשמקטריגים רואין זאת סוברים שבודאי כבר זכו ישראל בדין, ואומרים מה לנו עוד לקטרג עליהם, ועי"ז זוכין בדין שאין עליהם מקטרג, ואנו ממשיכין עלינו השפעות טובות.

ישפטו צדיקים עם שוגגים

הרה"ק ר' יעקב ישראל
ממשערקאם זי"ע

מסתירים את שמרי החובות של ישראל, וגונבים אותם בערמה מיד המקטרג, וכשבא יום הדין והמקטרג פורט לפני הקב"ה עונותיהם של ישראל, אומר לו הקב"ה הלא כל המעשים נכתבים בספר, ניתי ספר ונחזי כל שמרי החובות, וכשבא להראות הכל בכתב ואינו מוצא אותם, אז צועק רבון העולמים גנבים הם וכו', שגנבו מאתי את שמרי חובות ישראל.

הקב"ה משתיק את המקטריגים

הרה"ק ר' יעקב ארי' מראזדימין זי"ע אמר בשולחנו המהור ביום ראש השנה, לפרש מה שאנו אומרים 'וכל מאמינים שהוא עונה לחש', אנו מאמינים 'שהוא עונה' שהשי"ת יענה על כל המענות של המקטרג, 'לחש'... שמי"ל זאל זיין!

אוכלים מיני מתיקה לבטל הקטרגים

בספר אמונת ישראל כותב מעם נאה על מה שאנו אוכלין בראש השנה דבש וכל מיני מתיקה, וגם אנו שמחים בראש

אברהם אבינו ע"ה התווכח עם 'אבי מלך' דהיינו הקב"ה שהוא מלך מלכי המלכים, 'על אודות באר המים אשר גולו עבדי אבימלך', המה אומות העולם שהם בחינת עבדים, מדוע השפע מונח אצלם?! 'ויאמר אבימלך', השיב לו הקב"ה, 'לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה' בלשון תמיהה?! וגם אתה לא 'הגדת' לי, רומז על שעת הגדה שהוא פסח, וגם 'אנכי לא שמעתי רומז על עצרת, בזמן שאומרים עשרת הדברות המתחילות באנכי, בלתי 'היום' רק ראש השנה בשעת היום הרת עולם אז תבקשו על פרנסה, ולא בשאר הזמנים של פסח ושבועות, ומזה נמשך החסרון.

הנהגת כל השנה כמו ר"ה

הרה"ק מקאריץ זי"ע אמר דברים נוראים על ראש השנה (מוכא באמרי פנחס מועדים אות קכא) ראש השנה הוא הגליפה (הפלא"ן - התוכנית) של כל השנה, וכמו שאדם נוהג בראש השנה כך

התלהב פעם אחת בראש השנה, ופתח ואמר לימוד זכות על בני ישראל, דכתיב (תהלים א, ה) 'על כן לא יקומו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים', 'על כן' זאג איך (אומר אני), 'לא יקומו רשעים במשפט', הרשעים דהיינו המזידין לא יעמידו במשפט כלל, 'וחטאים' היינו השוגגים, 'בעדת צדיקים', ישפטו אותם ביחד עם עדת הצדיקים, ועי"ז יזכו לצאת זכאי במשפטם.

בר"ה מסוגל לבקש על הפרנסה

באהבת שלום (לראש השנה) מפרש הכתוב (בראשית כא, כה) 'והוכח אברהם את אבימלך על אודות באר המים אשר גולו עבדי אבימלך' וגו', שנרמז בזה ג' עתים מזומנים שצריך לבקש על פרנסת ישראל, 'א' בפסח, שבאותו היום העולם נידון על התבואה, ב' בעצרת, כי אז נידון על פירות האילן, ג' בראש השנה, שכל באי עולם יעברון לפני הקב"ה כבני מרון. ומרמז דבר זה בפסוק 'והוכיח אברהם את אבימלך',

הייתי נמצא בצאנז

מנהג חסידים ואנשי מעשה להסתופף בצל הצדיקים בימים הקדושים האלו, ובענין זה מסופר דבאחד השנים בליל ראש השנה כאשר ישב הרה"ק ר' אליעזר מדזיקוב זי"ע ליד שולחנו הטהור עם בניו הקדושים ועם החסידים שנהרו אליו להסתופף בצל קדשו, והתאונן ואמר: אילו הייתי 'ערליכער יוד' (ירא שמים) הייתי נמצא עכשיו בצאנז!

אחרי הסעודה נכנסו בניו אצלו, וטענתם בפיהם מדוע אינו חם ומרחם על האורחים שהם עזבו את משפחתם, והוויילו כסף מכיסם לבוא לכאן במירחה רבה, וכי ראוי לצערם ולמנוע מהם שמחת יו"ט בשמעם דברים כאלה, כאילו לשוא עמלו בבואם לכאן?! נאנה הרה"ק מדזיקוב והשיב להם: ומה אתם מבקשים מאביכם, האם תרצו שגם בליל הקדוש של ראש השנה לא יגיד האמת?!

יתנהגו עמו כל השנה. והסביר ואמר: לכך אין אוכלין דברים חמוצים בראש השנה, כדי שלא יצטרך לעקם פיו, ונעשה מזה גליפה 'פון א זויערקייט' (מחמיצות) על כל השנה.

ומטעם זה לא רצה הרה"ק מקאריין לומר דרשה כלל לפני התקיעות, שמא ח"ו יצא מפיו דבר שאינו הגון, והוא מורא גדול ביום כזה, שהוא נעשה רושם על כל השנה, ולכן אין לאדם בר"ה כי אם לבלות כל היום בתורה ובתפלה גם אחר הסעודה.

והסביר עוד ענין ראש השנה, כמו שאדם רוצה לבנות בית, אזי מצייר תחלה על המבלא, הבית צורתו עם חדריו וכו', וכפי הציור הזאת הרי הוא בונה אחר כך את הבנין, כך הוא הרושם של ראש השנה על כל השנה.

תשליך

הקב"ה מטמין העבירות עד שיהיו
זכיות

אחר כך אפילו כאשר שירצה
שתאיר נרו.

והנה בראש השנה עושין תשובה
מיראה, מחמת אימת הדין,
וע"כ הזדונות נעשין לשגגות, אבל
מה לנו בשגגות?! על כן אנו
הולכין לתשליך, ואז משליך
הקב"ה במצולות ים כל חטאתם
במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו
כי שגגות המה, אבל אינו מעבירן
לגמרי מעולם כנ"ל, ואח"כ בפורים
שנאמר בו 'קימו וקבלו', ודרשו
חז"ל (שבת פה, א) שעשו תשובה
מאהבה עד שכל הזדונות נעשין
לזכיות, ואח"כ בפסח הולכים
למים, ולוקחים משם העונות
שנעשו עתה כבר למצוות, לכן
קורין למים אלו 'מי מצוה'.

המשכיל שחזר בתשובה

מעשה ביהודי משכיל שהיה רגיל
לצחוק על הרה"ק מהרי"ד
מבעלזא זי"ע, שיהודים מתעוררים
לתשובה מאתו, ואמר: שהוא לא
יתפעל ממנו לעולם! אמרו לו

באמרי יהודה (בערוזאן פ' בשלח) מביא
בשם הרה"ק המגיד
מזלאמשוב זי"ע במאמר הכתוב
(מיכה ז, יט) 'ותשליך במצולות ים
כל חטאתם', דלכאורה קשה למה
ישליכם במצולות ים, ולא יעבירם
לגמרי מהעולם?! ומבאר בהקדם
אמרם ז"ל (יומא פט, ב) דכאשר עושין
תשובה מיראה הזדונות נעשות
כשגגות, וכשעושין תשובה
מאהבה הזדונות נעשין לזכיות.
אבל אז צריכים לכל העוונות, כי
המה נעשו כבר זכיות.

ולכן אין הקב"ה מעביר את כל
העוונות מן העולם לגמרי,
אלא מטמין אותם במצולות ים,
דכאשר יעשה תשובה מאהבה אזי
יקחם ויהיו זכיות. והרי זה כמשל
לאדם הכופה כלי על הנר שלא
יאיר עכשיו, ואחר כך כשרוצה
שיחזור להאיר, הרי הוא נוטל
הכלי, ושוב מאיר הנר, משא"כ
כשיכבה הנר לגמרי, אז לא יאיר

החסידים: שיבוא לראות בעת
 אמירת תשליך, ונראה מה יהיה
 חלומותיו?!
 והתחיל עם הנוסח הבעלזאי 'מי אל
 כמוך'... בקול בוכים, פרץ היהודי
 בבכי נסער, ונפל בחלשות מהפחד
 הנורא, וחזר בתשובה שלימה.

ואכן הגיע למעמד אמירת תשליך,
 ונעמד מעברו השני של הנהר
 עם לגלוג על שפתיו, אבל כאשר
 הרה"ק זרק את אבנטו מצד לצד,
 יה"ר שנוכה לכתובה וחתימה
 טובה, ולשנה טובה
 ומתוקה אכי"ר

פאר בלויז

\$250

פונעקט'ס א פארזיכערטע ישועה!

בלושטין

מיר זענען בלויז אייערע
שלוחים, צי טיילן פאר
אלמנות אין יתומים פיש
פלייש און אלע גיטע
מעדנים לכבוד שבת קודש.

ביידן!
נישט מיר
זאגן
איך צו

"אם אתה משמח את שלי
אני משמח את שלך"

נאר!
הש"ת זאגט דיר

מיר זענען אפראווד ביי אלע פאנדס
LACHMEI MORDCHAI - TAX I.D 87-1279722

די קוויק פעי אדרעסס איז
3875090@GMAIL.COM

אדער גייט צו צו די
**גזבר
מעשיין**
און אייער בית מדרש
מיר זענען אויף
דעם פראנט סקרין

צו מנדב זיין
מיט א קרעדיט קארד
ווי אויך OJC קארד
און אלע אנדערע
צדקה פאנדס
רופט אונזער
24 שעה
מתן בסתר ליין
845-286-1007

- פרובירט'ס דאס אויס
- הש"ת זאגט:
- ובחוננוי נא בזאת אם לא
- אפתח לכם את ארובות השמים

- עס איז דא אסאך יודען
- וואס האבן שוין ב"ה געזען
- דורך דעם ישועות
- למעלה מדרך הטבע.